

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 99/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. F.	W dniu 17 listopada 2021 r. około godz. 15:30 w N., w powiecie (...), woj. (...) na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o nr. rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 1,14 mg/l i 1,08	

		mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia czynu zabronionego stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1) J. F. choruje na nowotwór. Informację o chorobie powzięła kilka miesięcy przed listopadem 2021 r. We wrześniu 2021 r. przeszła amputację piersi wraz z węzłami chłonnyymi.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 95v	
2) W dniu 17 listopada 2021 r. po godz. 15:00 J. F. robiła zakupy w sklepie (...) przy ul. (...). W trakcie robienia zakupów była w stanie nietrzeźwości. Wskazywał na to jej sposób poruszania się, albowiem zataczała się, dochodziło nawet do tego, że strącała produkty z półek sklepowych, belkotała, nie potrafiła wymówić do kasjerki nazwy produktu, który chciała kupić.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 95 - 97	
zeznania świadka K. S.	98v - 99		
zeznania świadka P. K.	k. 98v - 99v		
3) W czasie robienia zakupów w sklepie przez J. K. przebywali także inni klienci, w tym m. in. M. K. i P. K.. Pierwsza sklep	zeznania świadka M. K.	k. 97 - 98	

opuściła J. F.. Za nią po uiszczeniu zapłaty wyszedł M. K.. Ostatni z tej trójki ze sklepu wyszedł P. K..			
zeznania świadka P. K.	k. 98v - 99v		
4) J. F. wyszła ze sklepu i skierowała się w stronę swego samochodu osobowego marki A. o nr. rej. (...). Samochód ten wcześniej zaparkowała na przysklepowym parkingu, przy czym zaparkowała go na wydzielonym i utwardzonym kostką brukową miejscu parkingowym. Samochód J. F. zaparkowała prostopadle do ściany sklepu, prostopadle do paczkomatu posadowionego na tejże ścianie sklepu.	zeznania świadka P. K.	k. 98v - 99v	
zeznania świadka M. K.	k. 97 - 98, 94		
5) J. F. wsiadła do swego samochodu na miejscu kierowcy, zamknęła drzwi, włączyła silnik i cofnęła swym autem na odległość kilku/kilkunastu metrów. W tym samym czasie zachowanie J. F. obserwował M. K., który wsiadał do swego samochodu zaparkowanego na tym samym parkingu przysklepowym. Widział, że zachowanie J. F. wzbudziło zainteresowanie innej nieznannej mu kobiety, która podeszła do samochodu J. F. przed	zeznania świadka M. K.	k. 97 - 98, 94	

wykonaniem przez nią manewru cofania. M. K. podjechał do samochodu J. F., zaparkował bezpośrednio za nią. Wówczas spytał się nieznaną mu kobiety o stan kierowcy A.. Kobieta odpowiedziała mu, że kierowca A. jest albo nietrzeźwa albo chora. Wtedy M. K., bojąc się o swój samochód przepakował go, aby uchronić go przed uszkodzeniem przez kierowcę A. i natychmiast podbiegł do samochodu A.. Sam otworzył drzwi od strony kierowcy A. i nakazał kierowcy zgasić silnik. J. F. była na tyle upojona alkoholem, że nie potrafiła zgasić silnika, nie mogła znaleźć stacyjki, próbowała zgasić silnik pokrętem do świateł. Wobec tego M. K. pochylił się nad nią, sam wyjął kluczyk ze stacyjki samochodu. Wyczuł wówczas od J. F. silną woń alkoholu. Zadzwoił na Policję.

6) Wówczas ze sklepu wyszedł P. K.. Widział, jak M. K. stoi przy samochodzie J. F. przy otwartych drzwiach kierowcy. P. K. zorientował się wówczas, że samochód A. zmienił lokalizację, tzn. przed jego wejściem do sklepu stał na miejscu parkingowym wybrukowanym, prostopadle do ściany sklepu i paczkomatu,

zeznania świadka P. K.

k. 98v - 99v

natomiast po wyjściu ze sklepu stał na środku parkingu przysklepowego, bardziej równoległe do ściany sklepu i paczkomatu, na nieutwardzonej części tego parkingu.			
7) Na miejsce zdarzenia przybyły dwa patrole Policji. Znaleźli się w nich funkcjonariusze Policji w osobach: P. M., A. P., Ł. Ż. i K. K. (1). Zbadano J. F. urządzeniem „Alko - Blue” które wskazało, iż znajduje się ona w stanie nietrzeźwości, bez podania wartości stopnia intoksykacji. Na szczegółowe badania Policjanci przewieźli J. F. do Komendy Powiatowej Policji w N.. Na miejscu zdarzenia znalazł się sąsiad oskarżonej Z. K., który odprowadził jej samochód do domu.	zeznania świadka M. K.	k. 97 - 98	
zeznania świadka P. M.	k. 99v - 100		
zeznania świadka A. P.	k. 109		
zeznania świadka Ł. Ż.	k. 109v		
zeznania świadka K. K. (2)	k. 166v		
zeznania świadka Z. K.	k. 108v - 109		
8) Badanie J. F. urządzeniem typu „Alcotest 9510” dało wynik 1,14 mg/l i 1,08 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym	protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz z wydrukami wyników końcowych	k. 2	

<p>powietrzu odpowiednio o godzinie 16:23 i 16:26. Tego samego dnia dokonano elektronicznego zatrzymania prawa jazdy J. F.</p>			
<p>Postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy</p>	<p>k. 11</p>		
<p>9) Parking przysklepowy przy ul. (...) w N. jest miejscem powszechnego ruchu pojazdów mechanicznych. Służy on przede wszystkim klientom sklepów zlokalizowanych w tej okolicy. W miejscu tym odbywa się ruch lądowy w rozumieniu art. 178a par. 1 k.k. Parking ten przylega do ul. (...) oraz ul. (...) i (...). Ulica (...) jest jedną z głównych ulic (...), przy której zlokalizowane są sklepy, zakłady usługowe, stanowi ona dojazd do tzw. strefy ekonomicznej, gdzie znajdują się liczne zakłady pracy.</p>	<p>protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>k. 59 - 65</p>	
<p>10) J. F. nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe. Biegli rozpoznali u niej zaburzenia adaptacyjne. Nie stwierdzili podstaw do kwestionowania jej poczytalności w rozumieniu art. 31 par. 1 k.k. lub art. 31 par. 2 k.k. Powzięcie informacji o chorobie nowotworowej miało miejsce co najmniej 2 miesiące przed zarzucanym jej zachowaniem. Próba</p>	<p>opinia sądowo - psychiatryczna</p>	<p>k. 137 - 140</p>	

rozładowania napięcia wynikającego z choroby nowotworowej o ile miała wpływ na jej zachowanie tempore criminis, to nie w stopniu znacznym.			
11) J. F. była zatrudniona na stanowisku (...).	Pismo z dnia 14 grudnia 2021 r.	k. 15	
12) J. F. nie była karana sądownie.	karta karna	k. 47	
13) J. F. ma (...) lat, wykształcenie wyższe, jest zamężna, nie ma nikogo na utrzymaniu. Jest współwłaścicielką na zasadzie wspólności majątkowej małżeńskiej nieruchomości gruntowej zabudowanej domem oraz innej działki gruntu. Aktualnie utrzymuje się z okresowej renty chorobowej w wysokości 2500 zł miesięcznie. Leczy się (...) oraz na (...). Koszty leczenia wynoszą ok. 400 - 500 zł miesięcznie. Dodatkowo ponosi koszty prywatnych wizyt kontrolnych, suplementów, witamin, wynajęcia samochodu.	wyjaśnienia oskarżonej	k. 95v, 166v	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. F.	W dniu 17 listopada 2021 r. około godz. 15:30 w N., w	

		powiecie (...), woj. (...) na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o nr. rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości ustalonym kolejno na 1,14 mg/l i 1,08 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. popełnienia czynu zabronionego stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Sąd za nieudowodnioną uznał okoliczność, że J. F. w dniu 17 listopada 2021 r. około godz. 15:30 w N., w powiecie (...), woj. (...) na parkingu sklepu (...) przy ul. (...) nie kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki A. o nr. rej. (...)	wyjaśnienia oskarżonej	k. 95v - 97	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	wyjaśnienia oskarżonej	Wyjaśnienia oskarżonej w części dotyczącej jej choroby (...) i procesu leczenia (...) Sąd uznał za wiarygodne, zostały one potwierdzone	

		w opinii sądowo - lekarskiej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów.	
2.	wyjaśnienia oskarżonej	Oskarżona potwierdziła, iż po godz. 15:00 robiła zakupy w sklepie (...) przy ul. (...) w N.. Nie negowała, że wówczas znajdowała się w stanie nietrzeźwości. Opisała ile alkoholu tego dnia wypła. W tym zakresie jej wyjaśnienia Sąd uznał za wiarygodne, tym bardziej, że znalazły one potwierdzenie w zeznaniach kasjerki sklepu (...), M. K. oraz P. K., a także w protokole badania stanu trzeźwości oskarżonej.	
zeznania świadka K. S.	Świadek opisała sposób zachowania oskarżonej w sklepie. Zwróciła ona jej uwagę, albowiem zataczała się, bełkotała, nie potrafiła wymówić do kasjerki nazwy produktu, który chciała kupić, nie dała rady mówić / k. 8v/. Świadek nie wyczuła od niej alkoholu, ponieważ oddzielona była od oskarżonej tzw. pleksą. Sąd uznał za wiarygodne. Świadek w sposób szczegółowy, konkretny i spontaniczny opisała zachowanie oskarżonej w sklepie. Jej zeznanie znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w zeznaniach P. K., M. K., a także w		

	<p>protokole badania stanu trzeźwości oskarżonej. Nadto zeznanie świadka znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka P. M., który opisał w bardzo podobny sposób stan oskarżonej, który zastał kilka minut później /k. 35v/.</p>	
<p>zeznania świadka P. K.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadka były rzeczowe, konkretne, spójne zarówno wewnątrz, jak i z resztą materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny. Świadek opisał w sposób szczegółowy zachowanie J. F. w sklepie. Był blisko niej, zagadnął ją nawet, albowiem jej zachowanie wzbudziło jego podejrzenia. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach kasjerki sklepu K. S., a także w protokole badania stanu trzeźwości.</p>	
<p>3.</p>	<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadka były rzeczowe, konkretne, spójne zarówno wewnątrz, jak i z resztą materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny.</p>

zeznania świadka P. K.	Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadka były rzeczowe, konkretne, spójne zarówno wewnątrz, jak i z resztą materiału dowodowego, który Sąd uznał za wiarygodny.		
4.	zeznania świadka P. K.	Świadek w sposób konkretny i stanowczy określił, gdzie znajdował się samochód oskarżonej, gdy przyjechał on do sklepu, widział zresztą w tym samochodzie oskarżoną. Nadto w sposób jednoznaczny i konkretny określił, gdzie ten samochód znajdował się, gdy świadek wyszedł ze sklepu. Jego relacja była rzeczowa, jasna, Sąd uznał ją za w pełni wiarygodną, tym bardziej, że była ona zgodna z zeznaniami M. K., który widział, jak J. F. bezpośrednio po opuszczeniu sklepu idzie do swego samochodu zaparkowanego na utwardzonych miejscach parkingowych prostopadle do ściany sklepu i do paczkomatu /k. 3v/.	
zeznania świadka M. K.	Świadek obserwował oskarżoną, która po wyjściu ze sklepu zataczała się i zmierzała do swego samochodu. Świadek wówczas skupił na niej uwagę, widział jak wsiada do swego samochodu		

	<p>A. zaparkowanego na utwardzonych miejscach parkingowych prostopadle do ściany sklepu i do paczkomatu /k. 3v/. Zeznanie świadka było jednoznaczne, konkretne, spójne wewnętrznie, jak i koherentne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka P. K..</p>		
5.	<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>Świadek w sposób spontaniczny, konkretny, rzeczowy, stanowczy zrelacjonował zachowanie oskarżonej po wejściu do samochodu i zajęciu miejsca kierowcy. Zeznania świadka były wiarygodne, Sąd na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych. Świadek jest funkcjonariuszem Policji, powziąwszy wątpliwości co do stanu oskarżonej skupił na niej uwagę, zweryfikował jej stan, zainterweniował, dokonał jej ujęcia i zawiadomił od razu o tym fakcie Policję. Jego zachowanie było w pełni racjonalne.</p>	
6.	<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za w pełni wiarygodne i prawdziwe. Znajdują one potwierdzenie w zeznaniach M. K. oraz wszystkich 4 funkcjonariuszy Policji przybyłych na miejsce zdarzenia, którzy potwierdzili, że samochód oskarżonej stał na środku parkingu, na jego</p>	

		szutrowej części, bardziej równoległe do sklepu. Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach jego ojca Z. K., który tym samochodem odjechał z parkingu.	
7.	zeznania świadka M. K.	Zeznanie świadka było w pełni wiarygodne i Sąd uznał je za prawdziwe. Zeznanie tego świadka było zgodne z zeznaniami wszystkich 4 świadków – funkcjonariuszy Policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia.	
zeznania świadka P. M.	Świadek zrelacjonował, co mówił mu na miejscu zdarzenia M. K. o przyczynie zatrzymania oskarżonej. Nadto opisał, co zastał na miejscu zdarzenia. Opisał stan oskarżonej /wskazał na bełkotliwą mowę, wyczuwalną woń alkoholu, trudności z utrzymaniem się na nogach, oskarżona nie dała rady dmuchać w alkomat, próbowała kilkakrotnie/. Po przewiezieniu do Komendy Powiatowej Policji w N. mówiła „Co ja zrobiłam?”. Zeznania te były konkretne, rzetelne, spójne wewnętrznie, jak również koherentne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności.		
zeznania świadka A. P.	Świadek opisał zachowanie oskarżonej		

	<p>po przyjeździe Policji na miejsce zdarzenia. Potwierdził, że przyczyną zatrzymania oskarżonej przez M. K. był jej stan upojenia alkoholowego. Świadek widział oskarżoną na miejscu zdarzenia, wskazał, że ewidentnie jej zachowanie wskazywało na upojenie alkoholowe. Jego zeznanie Sąd uznał za w pełni wiarygodne i prawdziwe jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>zeznania świadka Ł. Ż.</p>	<p>Świadek potwierdził, że przyczyną zatrzymania oskarżonej przez M. K. był jej stan upojenia alkoholowego. Świadek opisał lokalizację samochodu oskarżonej. Jego zeznanie Sąd uznał za w pełni wiarygodne i prawdziwe, jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>zeznania świadka K. K. (2)</p>	<p>Świadek potwierdził, że przyczyną zatrzymania oskarżonej przez M. K. był jej stan upojenia alkoholowego. Świadek opisał lokalizację samochodu oskarżonej, którą zastał po przyjeździe na interwencję. Jego zeznanie Sąd uznał za w pełni wiarygodne i prawdziwe jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>zeznania świadka Z. K.</p>	<p>Świadek opisał lokalizację samochodu oskarżonej, którą zastał po przyjeździe</p>	

	<p>na parking do sklepu, gdzie robił zakupy. Opisał stan oskarżonej na miejscu, czynności Policjantów, jak również stan oskarżonej i jej zachowanie już po powrocie z komendy. Jego zeznanie Sąd uznał za w pełni wiarygodne i prawdziwe jako zgodne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>		
8.	<p>protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu wraz z wydrukami wyników końcowych</p>	<p>Dokument urzędowy sporządzony przez osoby do tego upoważnione. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości. Sporządzony w sposób fachowy, rzeczowy, zgodny z obowiązującymi w tym zakresie zasadami. Sprawozdanie zawiera wszystkie wymagane dane pozwalające zidentyfikować osobę poddaną badaniu. Dokument niekwestionowany przez strony, również Sąd nie powziął jakichkolwiek wątpliwości odnośnie tego dokumentu.</p>	
Postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy	<p>Dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.</p>		
9.	<p>protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Dokument sporządzony przez osoby do tego upoważnione. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości. Sporządzony w sposób</p>	

		fachowy, rzeczowy, zgodny z obowiązującymi w tym zakresie zasadami. Dokument niekwestionowany przez strony, również Sąd nie powziął jakichkolwiek wątpliwości odnośnie tego dokumentu.	
10.	opinia sądowo psychiatryczna -	Dowód sporządzony przez biegłych posiadających wiadomości specjalne. Dowód przeprowadzony w sposób zgodny z przepisami prawa. Biegli w przedłożonej opinii przedstawili tok swego rozumowania, uzasadnili wnioski opinii i szeroko uargumentowali. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski opinii, albowiem opinia była jasna, pełna, nie zawierała wewnętrznych sprzeczności, strony jej nie kwestionowały w żadnej części. Dowód wiarygodny, na podstawie którego Sąd ustalał poczytalność oskarżonej w chwili czynu.	
11.	Pismo z dnia 14 grudnia 2021 r.	Dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.	
12.	karta karna	Dokument urzędowy, niekwestionowany przez strony. Treść i autentyczność dowodu nie budziły wątpliwości.	
13.	Wyjaśnienia oskarżonej	Wyjaśnienia oskarżonej w części dotyczącej	

		jej stanu cywilnego, wykształcenia, źródeł utrzymania, posiadanego majątku Sąd uznał za wiarygodne.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Wyjaśnienia oskarżonej w części, w której negowała prowadzenie pojazdu na parkingu przysklepowym	Wyjaśnienia oskarżonej w tej części nie polegały na prawdzie. Jej wyjaśnienia stały w całkowitej sprzeczności z zeznaniami świadka M. K., którym to zeznaniom Sąd przyznał walor wiarygodności i na ich podstawie dokonywał ustaleń faktycznych w sprawie, jak również z zeznaniami świadka P. K., które także Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Oskarżona chciała uniknąć odpowiedzialności karnej, dlatego nie przyznawała się do winy i utrzymywała, że nie prowadziła pojazdu mechanicznego na parkingu przysklepowym w ruchu lądowym. Jednak co innego wynika z jasnych, rzetelnych, konkretnych zeznań świadków M. K. i P. K.. Wyjaśnienia oskarżonej są nieracjonalne w tym	

zakresie, kiedy utrzymywała w jednym miejscu, że do sklepu przyjechała rano, nie wróciła do domu samochodem, ponieważ zagadała się z nieznaną jej kobietą i wróciła do domu pieszo. W innym miejscu sama zaś wyjaśniała, że „moje kości są jak harmonijki, mam problemy z chodzeniem (...) muszę włożyć dużo wysiłku przy chodzeniu, szuram nogami, ja ich nie podnoszę, tylko szuram” /k. 96v/. Nadto nieracjonalne były te wyjaśnienia w tym zakresie, kiedy oskarżona wskazywała, że zaparkowała samochód w tym miejscu, gdzie jego zatrzymanie dokonał świadek M. K., tzn. bliżej środka parkingu. Parkowanie na środku parkingu, pod skosem jest nielogiczne, takie zaparkowanie samochodu znacznie utrudniałoby parkowanie pozostałym uczestnikom ruchu drogowego. Z tych wszystkich powodów Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej w tym zakresie. Sąd odmówił wiarygodności tym wyjaśnieniom także w tej części, gdzie oskarżona utrzymywała, że treść zeznań świadka M. K. i P. K. jest motywowana zemstą, albowiem w przeszłości na imprezie towarzyskiej nie chciała zatańczyć z M. K., natomiast co do P. K.

		- była jego kuratorem społecznym. W ocenie Sądu te wyjaśnienia są całkowicie nieprawdziwe i stanowią próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Przedmiotem ochrony wskazanego przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu między innymi lądowym. Przestępstwo to jest przestępstwem formalnym i popełnia je ten, kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości, choćby prowadził go prawidłowo i nie stwarzał			

zagrożenia. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa.

Prowadzenie pojazdu mechanicznego oznacza zgodne z jego konstrukcją wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie. O tym, kto jest prowadzącym pojazd decydujące znaczenie ma wprowadzenie pojazdu w ruch i nadanie mu kierunku jazdy. Dla odpowiedzialności za dokonanie tego przestępstwa konieczne jest wprowadzenie przez sprawcę pojazdu w ruch. Samo zajęcie w nim miejsca przez sprawcę, z zamiarem jego prowadzenia, stanowi usiłowanie popełnienia tego przestępstwa /tak

SN w uchwale z dnia 8 grudnia 1960 r., sygn. akt VI KO 64/60, PiP 1961/4 -5, s. 845-846/. Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku. SN w postanowieniu z dnia 28 marca 2017 r., sygn. akt III KK 472/16, LEX nr 2271447 stwierdził, że: „Przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium «ruchu lądowego» należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. W postanowieniu Sądu Najwyższego dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV KK 134/22 SN wskazał, że o tym, czy określona droga może być zaliczona się do zawartego w art. 178a § 1 k.k. znamienia miejsca decyduje faktyczna jej dostępność i fakt, czy ruch drogowy na niej się odbywa. Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku / tak SN w postanowieniu z dnia 22 maja 2019 r., sygn. akt IV KK 567/18,

por. chwała pełnego składu Izby Karnej SN z 28.02.1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975/3-4, poz. 33, wyrok SN z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. akt IV KK 265/19/.

J. F. niewątpliwie swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona typu czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k. Znajdując się w stanie nietrzeźwości kierowała pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Fakt intoksykacji alkoholem oskarżonej i stopień intoksykacji został ustalony na podstawie badania analizatorem wydechu. Oskarżona w stanie nietrzeźwości wsiadła do auta, uruchomiła silnik i ruszyła nim, wykonując manewr cofania. Wycofała samochodem na odległości około kilkunastu metrów. Niewątpliwie prowadziła tenże pojazd mechaniczny, przy czym prowadziła go po ogólnodostępnym parkingu przysklepowym, na którym odbywa się ruch samochodowy.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. F.	I	I	Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonej J. F. karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki

dziennej grzywny na poziomie 15 złotych każda stawka. Rozstrzygając o karze Sąd miał na uwadze dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonej Sąd wziął pod uwagę, że oskarżona godziła w tak istotne dobro, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, złamała umyślnie fundamentalną zasadę ruchu drogowego, działała z zamiarem bezpośrednim, doskonale zdawała sobie sprawę, że znajduje się w stanie nietrzeźwości / wypła tego dnia butelkę wódki o pojemności 0,7 litra, k. 96/, a mimo to zdecydowała się na kierowanie pojazdem mechanicznym. Gdyby nie została zatrzymana przez świadka, to kierowałaby do domu, a więc zamierzała przejechać odległość ok. 1 kilometra jedną z głównych ulic w N., około godz. 15:30, a więc w czasie zwiększonego ruchu drogowego. Stopień intoksykacji alkoholem był bardzo wysoki, bo osiągnął poziom ponad 2,2 promila alkoholu we krwi, oskarżona ledwo utrzymywała się na nogach, bełkotała, nie była w stanie dmuchać w alkomat, musiała podchodzić do tego badania kilkakrotnie, nie dała rady mówić, nie

potrafiła wyjąć kluczyka ze stacyjki.

Stopień winy oskarżonej był znaczny. Oskarżona jest osobą dojrzałą, od wielu lat ma prawo jazdy i od wielu lat pracowała w (...) na stanowisku (...), wcześniej pracowała w (...). Doskonale zdawała sobie sprawę z bezprawności swego czynu i konsekwencji prawnych swego zachowania / tj. karygodności/. Mimo to świadomość ta nie odwiodła jej od tego czynu. Sam fakt zapadnięcia na chorobę (...) przez oskarżoną - jak ustalili biegli psychiatrzy - nie rzutował na jej poczytalność tempore criminis.

Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące fakt, iż oskarżona zmagala się w tamtym czasie z chorobą (...), jak również fakt, iż prowadziła pojazd mechaniczny na nieznacznym odcinku. Okoliczności te nie zmieniają jednak w zasadniczym zakresie ani stopnia jej zawinienia, ani stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. Te ustalenia odnośnie stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu uniemożliwiały uwzględnienie wniosku obrońcy oskarżonej o warunkowe umorzenie postępowania karnego. Oskarżona z pełną

świadomością sięgnęła po alkohol, znała konsekwencje jego spożywania dla swego organizmu. Stopień intoksykacji organizmu alkoholem był wysoki / ponad 2,2 promila we krwi, oskarżona zataczała się, bełkotała, nie dała rady mówić/. W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób uznać, że zarówno wina oskarżonej, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu „nie są znaczne”, a tylko takie ustalenie daje możliwość skorzystania z dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Oskarżona zdaniem Sądu na takie dobrodziejstwo nie zasługuje.

Wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd ustalił biorąc pod uwagę aktualną sytuację majątkową i jej sytuację zdrowotną. Oskarżona utrzymuje się ze świadczenia okresowego rzędu 2500 zł, z którego pokrywa koszty leczenia, a nadto posiada majątek w postaci m. in. działki gruntu.

Zdaniem Sądu tak wymierzona kara jest karą sprawiedliwą, nie jest karą zbyt surową, a jednocześnie jest wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary, a w szczególności

			zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Tak ukształtowana kara spełni również swoją rolę w zakresie prewencji ogólnej.
J. F.	II	II	Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Czas ten pozwoli oskarżonej na uświadomienie naganności czynu i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.
J. F.	III	III	Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia pieniężnego we wskazanej kwocie było obligatoryjne. Orzeczona przez Sąd kwota, mając na uwadze możliwości zarobkowe i finansowego oskarżonej, będzie stanowić dla niej realną dolegliwość. Jednak poza funkcją represyjną orzeczone świadczenie pieniężne będzie miało również wobec oskarżonej znaczenie prewencyjne.

1. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. F.	II	II	Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył oskarżonej okresu zatrzymania mu prawa jazdy od dnia 17 listopada 2021 r.
1. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV.	Sąd na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r.		

	Nr 49, poz. 223 ze zm./ oraz art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił J. F. w całości od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.
1.Podpis	

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)